

Thesis Title	Negotiating Livelihood Security in Community Forestry: A Case Study of an Externally-Initiated Community Forest in Southern Shan State, Myanmar	
Author	Mr. Kyaw Kyaw Tun	
Degree	Master of Arts (Sustainable Development)	
Thesis Advisory Committee	Prof. Dr. Anan Ganjanapan	Advisor
	Assoc. Prof. Dr. Jamaree Chiengthong	Co-advisor

ABSTRACT

This study represents an analysis of the level of participation of an upland Pa-O community in a state-initiated community forestry initiative in Myanmar. The focus of the study is the process whereby local people have tried to sustainably improve their livelihoods in the context of a state-led development and forest conservation program. The three key objectives of the study are: (1) to understand the ways in which local people have adapted their livelihood strategies to the agro-ecosystem changes occurring as a result of the degradation of the forests, (2) to analyze the difference perceptions of community forestry among the local community and the State, and (3) to explore how the community has negotiated with the forest NGOs by participating in the community forest project on the abandoned, former shifting cultivation land.

Field research was carried out in a Pa-O community called Tingyikyat village, located in southern Shan State in Myanmar. Four main concepts were considered as part of the conceptual framework, these being: (1) the state of knowledge on community forestry in Myanmar, (2) the contested meanings of community forestry, (3) the local responses to state policies, and (4) participation as a livelihood strategy.

This study has two main sections. The first analyzes the different livelihood strategies used in the local community. Using a historical perspective, I will analyze the changes

that have taken place in terms of local livelihoods due to degradation of the pine forests and the land, and due to the levels of access given to the limited cultivatable land. The analysis of local livelihoods will explore how the villagers have adapted their household livelihood strategies in accordance with the changes taking place in the upland agro-ecosystem, those that have taken place alongside forest deforestation. The adaptability of each household's strategy can be linked to the different socio-economic statuses enjoyed by them.

The second part of the paper will examine the ways in which the local community has participated in the community forest project, which was initiated by a semi-government NGO, their perceptions of the community forest and how they have used negotiating strategies as part of their participation. The findings suggest that local participation in the state-sponsored community forest project has occurred within a conventional top-down implementation process, one focused on results. Although mentioned in the community forest management plan, the transfer of authority and rights to the local community has not occurred in practice; therefore, the local community does not have a sense of ownership regarding the community forests and therefore has failed to protect them. The villagers have not accepted ownership of the community forest plantations, although they have officially been given community forest permits with a 30-year land lease by the local forest authorities, and this has resulted in the community forest lacking local governance.

The villagers have engaged in negotiations with the NGO in order to improve their livelihoods and have participated in the income generating activities introduced, using a negotiation strategy employing their knowledge, experience and skills. Due to the upgrading of the road leading to the market town, the villagers' livelihoods now rely more on agricultural products than forest products, and so are less dependent on the forests for their income.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การต่อรอด้านความมั่นคงของการดำรงชีวิตในป่าชุมชน: กรณีศึกษาป่าชุมชนที่ริเริ่มมาจากภายนอกในรัฐฉานตอนใต้ ประเทศพม่า	
ผู้เขียน	นายจอ จอ ทุน	
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การพัฒนาอย่างยั่งยืน)	
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์ ดร. อานันท์ กาญจนพันธุ์	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
	รองศาสตราจารย์ ดร. จามะรี เชียงทอง	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษานี้วิเคราะห์การมีส่วนร่วมของชุมชนชาติพันธุ์ปะโอบนที่สูงในป่าชุมชนที่รัฐริเริ่มจุดเน้นของการศึกษาคือกระบวนการท้องถิ่นซึ่งคนท้องถิ่นพยายามที่จะปรับปรุงการดำรงชีพให้ยั่งยืนในบริบทของการพัฒนาและการอนุรักษ์ป่าไม้โดยการนำของรัฐ จุดประสงค์หลักของการศึกษา 3 ประการคือ 1. เพื่อเข้าใจทิศทางที่คนท้องถิ่นปรับยุทธศาสตร์การดำรงชีพของตนต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศเกษตรและความเสื่อมโทรมของป่าไม้ 2. เพื่อวิเคราะห์มุมมองต่อป่าชุมชนที่แตกต่างกันระหว่างชุมชนท้องถิ่นและรัฐ และ 3. เพื่อสำรวจว่าชุมชนเจรจาต่อรองกับเอ็นจีโอด้านป่าไม้โดยการมีส่วนร่วมในโครงการป่าชุมชนเหนือที่ไร้หมุนเวียนเดิมที่ปล่อยทิ้งร้างไว้

การวิจัยภาคสนามทำในชุมชนปะโอ ชื่อ หมู่บ้านทินจิกยัต ในเขตรัฐฉานใต้ของเมียนมา กรอบคิดของการศึกษาเรียงร้อยขึ้นจาก 4 มโนทัศน์ คือ 1. สถานภาพความรู้ของป่าชุมชนในเมียนมา 2. การช่วงชิงนิยามความหมายของป่าชุมชน 3. การตอบสนองของท้องถิ่นต่อนโยบายของรัฐ และ 4. การมีส่วนร่วมในฐานะยุทธศาสตร์การดำรงชีพ

การศึกษามุ่งไปที่สองส่วนหลัก ส่วนแรกวิเคราะห์มุมมองของยุทธศาสตร์การดำรงชีพที่แตกต่างกันในชุมชนท้องถิ่น การศึกษาการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตท้องถิ่นที่สืบเนื่องจากความเสื่อมโทรมของป่าสน การเสื่อมสภาพของดิน และการเข้าถึงพื้นที่เกษตรกรรมที่มีอยู่อย่างจำกัด โดยผ่านแง่มุมทางด้านประวัติศาสตร์ การวิเคราะห์การดำรงชีพของท้องถิ่นชี้ให้เห็นว่าชาวบ้านต่างปรับยุทธศาสตร์การดำรงชีพของตนต่อความเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศเกษตร ความสามารถในการปรับยุทธศาสตร์ของพวกเขาสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสถานภาพทางเศรษฐกิจ-สังคมของ

ครัวเรือนที่แตกต่างกัน

ส่วนที่สองของวิทยานิพนธ์อภิปรายทิศทางที่ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในโครงการป่าชุมชนที่ริเริ่มโดยเอ็นจีโอของรัฐ มุมมองของท้องถิ่นต่อป่าชุมชน และชาวบ้านใช้ยุทธศาสตร์การเจรจาต่อรองโดยการมีส่วนร่วมอย่างไร ข้อค้นพบทำให้มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในโครงการป่าชุมชนที่รัฐสนับสนุนเกิดขึ้นภายใต้การดำเนินงานจากบนสู่ล่างแบบกระแสหลักที่เน้นตัวผลลัพธ์ แม้ว่าจะระบุในแผนการจัดการป่าชุมชน แต่ในทางปฏิบัติการถ่ายโอนอำนาจและสิทธิไปสู่ชุมชนท้องถิ่นก็ยังไม่ชัดเจน ดังนั้นชุมชนท้องถิ่นจึงไม่มีความรู้สึกในการเป็นเจ้าของป่าชุมชนและการปกป้องป่าก็ล้มเหลว ชาวบ้านไม่ได้ยอมรับความเป็นเจ้าของการปลูกป่าชุมชนแม้ว่าเขาจะได้รับมอบให้ดูแลป่าชุมชนอย่างเป็นทางการนานถึง 30 ปี จากข้าราชการท้องถิ่น ส่งผลให้เกิดป่าชุมชนแบบไร้ธรรมาภิบาล

ชาวบ้านเข้าไปผูกมัดในการเจรจากับเอ็นจีโอเพื่อปรับปรุงสภาพการดำรงชีพของตนโดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสร้างเสริมรายได้ที่ได้รับการจัดทำขึ้น เขาติดตามกระบวนการของการเจรจาโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ และทักษะของตนเอง แต่เนื่องจากการปรับปรุงถนนเข้าสู่เมืองให้ดีขึ้น ทำให้การดำรงชีพของชาวบ้านในปัจจุบันต้องพึ่งพิงการขายผลผลิตทางการเกษตรมากกว่าผลผลิตจากป่า และกำลังกลายเป็นผู้ที่ต้องพึ่งพิงป่าเพื่อรายได้ที่น้อยลงทุกที